

[Aksel Møller.]

peger i retning af en vis stabilitet et godt stykke ind i 1954.“

Det hedder videre om prisvilkårene for udenrigshandelen, at de

„er for tiden præget af stabilitet, og efter tilpasningen af Englandspriserne pr. 1. oktober 1953 vil der næppe i den kommende tid blive tale om store udsving. Også afsætningsvilkårene for eksporten ligger nogenlunde fast, for landbrugs-eksporten til 1. oktober og for industrieksporten i hvert fald et godt stykke ind i året.“

Det er en ganske interessant vurdering, der her gives, en vurdering, som næsten nøjagtigt svarer til det betalingsbalance-skøn, der blev givet i vareforsyningsudvalget nogen tid før den økonomiske årsoversigts endelige afslutning — et betalingsbalance-skøn, der i stærkere vendinger, end tilfældet var i den lidt senere udgivne økonomiske årsoversigt, fastholdt, at for 1954 ville der formentlig ikke opstå forskydninger, naturligvis bortset fra dem, der fremkommer ved gældsbetaling, idet man jo ikke kan disponere over det beløb, som går til kreditorerne. Jeg vil da hævde, at det har været regeringens opfattelse — også da den højtærede økonomi- og arbejdsminister holdt sin tale i Odense i første halvdel af april, en tale, som også har præget af optimisme — at der ikke ville ske afgørende forskydninger.

Så kommer spørgsmålet: Er det, vi nu oplever, en afgørende forskydning? Er det altså en tendens af varigere karakter, eller er der nogen som helst forhåbning om, at det vil slå om i sin modsætning? Man kan sige, at det ved vi ikke noget om i øjeblikket; men en ting ved vi: at den højtærede statsminister på disse områder forsvare sig med, at han allerede har begrænset farerne gennem reduktion af anlægsarbejderne. Jeg synes ikke, han omtalte — men det kunne han i og for sig have taget med — den højtærede finansministers nedsettelse af kursen på de åbne statslån. Deri har jeg bekræftelsen på, at også fra regeringens side anser man disse sager for værende så alvorlige — sådan sagde den højtærede statsminister det også nu — at foranstaltninger må træffes. Men det, der vækker betænkeligheder hos mig, er, om disse foranstaltninger er vidtgående nok. Jeg så i

en avis, at vi kan vente, at når folketinget er færdigt med sit arbejde i dag, vil disse spørgsmål blive nøjere overvejet i regeringen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at man behøver såmænd ikke af den grund at sende folketinget på ferie; folketinget vil utvivlsomt meget gerne bistå den høje regering med de foranstaltninger, der skal træffes for at forhindre, at det udvikler sig sådan, at det ikke kan rettes op igen.

Bertel Dahlgaard: Jeg skal kun fremsætte få bemærkninger. Jeg har jo med henblik på det alvorlige i den nuværende situation haft lejlighed til at fremkomme med de synspunkter, som vi fra vor side har fundet anledning til at gøre gældende, idet vi også har måttet understrege det meget store ansvar, som den nuværende regering må dele med venstre og konservative på disse områder.

Jeg skal angående hele denne valuta-situation endnu blot sige een ting i relation til statsministerens og økonomiministerens udtalelser, nemlig at et af de tegn i tiden på dette område, der er mest urovækkende, er, at det er, efter at de to trediedele af valutabeholdningen er forsvundet, at vi nu har fået en øget købeevne på, jeg tror 300—400 mill. kr. Virkningerne deraf kender vi endnu ikke, og det er i virkeligheden det foruroligende, synes det mig.

Løvrigt har den højtærede statsministers redegørelse i dag forsåvidt bragt to interessante momenter. Det ene er, at statsministeren på regeringens vegne åbent indbyder til en betydelig toldforhøjelsespølitik i den kommende tid. Vi ved jo alle, at enhver indbydelse i så henseende vil blive modtaget fra en anden side her i salen, og da det er tilfældet, kan det ikke have nogen interesse, at jeg advarer regeringen på det område; men jeg vil gerne understrege en tilføjelse, som den højtærede statsminister gjorde, og som det vist vil være rigtigt at tænke nærmere over. Den højtærede minister sagde, at det dog formentlig ville være urigtigt at skride til afgørelse på disse områder uden at overveje det i sammenhæng med muligheden af det fremtidige nordiske økonomiske samarbejde. Jeg håber, at der ligger mere i denne bemærkning end en smuk gestus overfor det, vi skal tale om i august måned i Oslo.